

Zoals ik reeds het voorrecht had, aan het einde van mijn eerste knutselpraatje op te merken, verdient het wellicht aanbeveling, het paard niet achter den wagen te spannen, in casu: de lastige zaakjes, waaronder terecht boekenkasten zijn te rangschikken, later te behandelen, en met gemoedelijker werkjes aan te vangen.

Wat dunkt u van een driedubbele portretlijst? Om te specificeren: van de triptiek, waarvan hierbij het geenszins geflatteerd portret gaat (fig. I) en die aan een mijner kamerwanden lang geen kwaad figuur maakt?

Laat ik beginnen met eerlijk op te biechten en te bekennen dat de vorm niet mijn geestelijk eigendom is: ik zag, jaren geleden — er was toen nog geen auteurswet; deze opmerking voor omzichtige naturen — een dergelijke lijst in een onzer fijne winkels en besloot fluks, het aardig ding na te maken, met behulp van dik karton en hout van sigarenkistjes. Dit laatste kan men, desgewenscht, vervangen door dunne plankjes ebbenhout voor houtzaagwerk, hetgeen zéér fraai staat, maar aanmerkelijk duurder uitkomt. Ook kunt ge het prachtige, muisgrijze ahornhout gebruiken, dat buitengemeen fraai is, steeds kleur houdt, maar dan ook zeer duur is. Voor degenen, die dit soort figuurzaaghout niettemin willen gebruiken, noteer ik hier even de prijzen: Zwart ahorn kost f 2.50 p. vierk. meter prima en f 2.— secunda kwaliteit, ter dikte van 2—4 1/4 m.M. (De laatste dikte is juist voldoende voor ons doel; dunner mag het niet zijn). Zilvergrijs ahorn kost respectievelijk f 3.— en f 2.50 per vierkanten meter, van dezelfde dikte.

Met minder dan een derde van een vierkanten meter zoudt gij waarschijnlijk niet toekomen, en dan nóg zou het zijn bezwaren hebben de lijst uit één stuk te zagen.

Trouwens kunt ge sigarenkistjes-hout fraai zwart beitsen, en te zijner tijd zullen wij elkaar daar wel eens nader over spreken. Ziehier de maten van onze triptiek, die gij begint met uit te zetten op het zwaarste bordpapier dat gij kunt krijgen (f 0.15 per vel): grootste hoogte 44 c.M., grootste breedte

68 c.M., dikte ongeveer 1 c.M., zijnde twee lagen karton plus de plankjes-dikte. Het vel karton kunt ge door midden snijden, want aan de twee helften hebt ge juist genoeg. Probeer om alles wat u lief is niet om karton van deze dikte te knippen, want gij zoudt binnen weinige minuten rijp voor een sanatorium zijn en wijders het grootste ongenoegen krijgen met den eigenaar van de schaar — die menigmaal een eigenares is, wat de zaak er nu niet bepaald vrolijker op maakt, in vele gevallen.

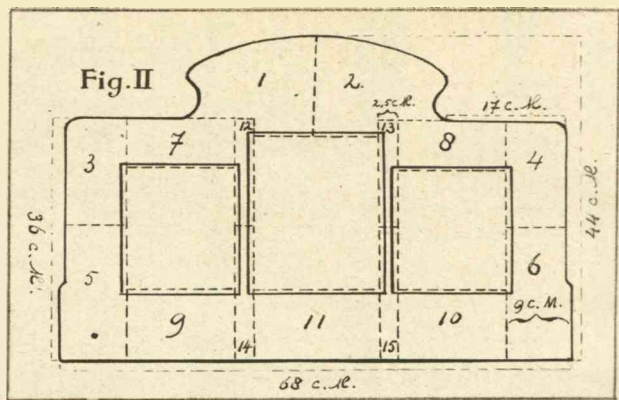
Op ieder der beide halve vellen teekent gij den omtrek van de lijst af, die uit foto I genoegzaam blijkt. Op afbeelding II is, dunkt mij, de indeeling van het eerste vel zóó duidelijk aangegeven, dat ik mij haast schaam, er nog eenige opheldering aan toe te voegen. De stippe lijntjes geven aan, waar en hoe de sigarenkistplankjes worden opgelijmd, de volle lijnen, hoe de gaten voor de foto's in het karton gesneden worden. Gij krijgt, daar de openingen in omtrekgrootte een weinig verschillen, een soort verzinking, die ten doel heeft, de dekglazen ter bescherming van de foto's, de gravures, de aquarellen of welke andere soort afbeeldingen gij wenscht te gebruiken, op te nemen. Deze glazen kunt ge bij iederen drogist-ruitinsetzer zeer goedkoop krijgen.

Maar fotografeert gij, of hebt gij vrienden, die deze uitnemende kunst beoefenen, dan is er volstrekt niets tegen, dat gij drie waardelooze negatieven 13 bij 18 tot dekglazen promoveert door ze even in heet water te leggen, zoodat de gelatine er afweekt, ze met schoon water na te wasschen en ze vlekkeloos rein te poetsen met wat spiritus. Echter bepaalt gij dan niet de grootte van de glazen naar die van de lijst, maar brengt ge, integendeel de afmetingen der triptiek in overeenstemming met die van de negatieven. Daar het middelste glas iets breder en hooger is, zoudt gij daarvoor één gróóter negatief dan 13 bij 18, dus 18 bij 24, behoeven en daarvan het overtollige met een glassnijdertje (langs een liniaal s. v. p!) afnemen, wat na eenige oefening heel gemakkelijk gaat.

Zorg, dat alle openingen symmetrisch zijn, wat gij bereikt door niet direct den lijstontrek op het karton te teekenen, maar éerst den vierhoek van 44 bij 68 c.M. en daarin zeer nauwkeurig de lijnen af te zetten, welke de openingen begrenzen. Verder: gij moogt niet de openingen en lijstmaten naar de plankjes maken, maar ge moet juist het omgekeerde doen, wat wel zoo veilig is.

Gij legt het eerste, aldus het uitgesneden vel, vlak op tafel voor u, en belegt het, naar mate gij ze op maat gezaagd hebt, achtereenvolgens met de 15 sigarenkistplankjes, waaruit — naar gij uit fig. II duidelijk kunt zien — het lijstje bestaat. Alle buitenkanten der plankjes mogen zéér weinig binnen den kartonrand blijven, die, als een en ander is vastgelijmd, netjes wordt bijgevijld en geschuurd met fijn schuurlijnen. Gij moet er vooral voor zorgen, dat alle plankjes volstrekt „haaksch” zijn gesneden of gezaagd, d. w. z. dat iedere twee aan elkaar grenzende zijden een zuiver rechten hoek vormen. Dit is hoegenáámd geen heksentoer, wanneer ge slechts een goede teekenaar daarbij gebruikt, het liefst met een z. g. „aanslag.” Gij legt dan het plankje tegen dien aanslag (die een weinig uitsteekt), zóó, dat het andere been van den haak precies het potloodstreepje dekt, dat de maat aangeeft, en haalt dan, zooals ik in mijn eerste praatje aangaf, met zachte druk het slójdmes door het hout, zorgvuldig den haak volgend, die stevig met de linkerhand moet worden vastgehouden, zoodat noch haak noch plankje kunnen verschuiven. Bedenk dat zelfs de kleinste afwijking bij het begin van uw messtreek, aan het einde daarvan een verschil van een halven centimeter en méér kan beteekenen!

Zijn de plankjes mooi haaksch gesneden dan moet de onderkant van de lijst een volmaakt rechte lijn vormen, als gij ze alle naast elkaar hebt gelegd. Eventuele kleine afwijkingen kunnen met een „zoete” vijl — eigenaardige term, die beduidt dat dergelijke instrumenten niet al te vlug „afnemen” — worden vlak gemaakt en tot de orde geroepen. Ik zal er zeker wel niet eens aan behoeven te

herinneren, dat alle symmetrische plankjes (dus de nrs. 1 en 2, 7 en 8, 3 en 4, 14 en 15 enz.) nauwkeurig dezelfde maat moeten hebben. Eén millimeter verschil ziet men niet aan zulk een groote lijst, maar vijf stellig wel.

Nu het tweede halve vel karton.

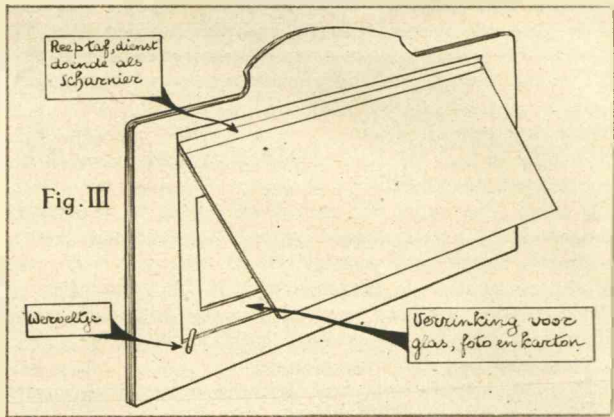
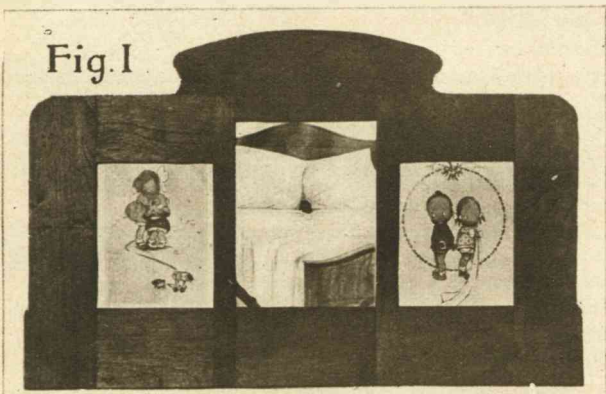
Dit is al heel gauw gemaakt: het krijgt juist denzelfden omtrek als het eerste. Middenin wordt er een stuk uitgesneden, iets grooter dan de drie openingen bij elkaar (zie fig. III) welk stuk met behulp van een opgeplakten reep taf (als kleefmiddel kan men verdunde seccotine of syndetikon, maar ook wel krachtig plakkende stijfjel gebruiken) scharnierend wordt bevestigd aan het vel, waarin het werd uitgesneden. Een linnen lipje onderaan vergemakkelijkt het oplichten, terwijl het stuk op zijn plaats wordt gehouden door twee werveltjes. Ik maakte ze uit een stuk waardelooze wekkerveer; beide einden rondde ik met een horlogemakers vijltje af, daarna sloeg ik met een stalen priem een gaatje bij 't eene eind, vijlde de opstaande „rafels” weg, stak er een schroefje met ronden kop door en draaide dat dóór de twee lagen karton in het hout. Natuurlijk was de lengte van dat schroefje zóódanig, dat het niet door het hout heenkwam! Is u deze „metaalbewerking” voorshands te lastig, dan doet een houten werveltje het óók.

Het doel dezer klap is duidelijk: zij veroorlooft, de foto's of prentjes zoo vaak te verwisselen als men verkiest, de glazen schoon te maken enz.

Is dit alles gereed, dan zet ge uw houtlijm maar weer eens te vuur, thans flink verdund, en lijmt eerst de twee lagen karton op elkaar en daarna de plankjes op het eerste vel. Laat eer en ander onder flinken druk drogen. Een brandkast behoort er niet op te staan (wat bij mij overigens slechts symbolisch zou gaan) maar een zeer zware stoel, of zware boeken, die niet direct op de lijst maar op een onderlaag van een paar kastplanken b. v. komen te liggen, verrichten zeer goeden dienst.

Als alles goed droog is, neemt ge voorzichtig de lijmrrestjes weg, vijlt de randen van de lijst volmaakt glad (daarna schuren) schuurt met zachte veegjes het sigarenkisthout schoon, boent het met meubelwas, legt er de fotos in — en ge zult werkelijk verbaasd staan over den indruk, dien uw eigen werk maakt!

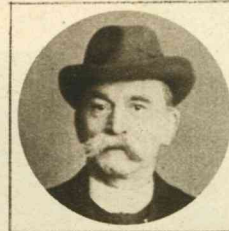
Hobby.

A. W. DE GROOT, † referendaris aan het Dep. van Marine, is op 62-jarigen leeftijd overleden. De overledene was Officier in de Oranje-Nassau orde.

MR. S. H. VENING MEINESZ, hoofdcomm. ter prov. griffie van N.-Holland, is benoemd tot griffier der Staten van Noord-Holland.

J. VAN WESSEM, hoofdbestuurder d. Broederschap van notarissen, herdent 5 Maart den dag, waarop hij vóór 25 jaar tot notaris te Sittard werd benoemd.

EEN JUBILEUM.

De heer Otten herdacht de vorige week den dag, waarop hij vóór 50 jaar in dienst trad bij de firma Martens en Zn., aannemers te Haarlem.

HET MIJNENGEVAAR.

Bij Terschelling liep het Zweedsche stoomschip „Swarton” op een mijn, waardoor een gat in het voorschip geslagen werd. Het schip werd naar Amsterdam gebracht, waar het in het dok gerepareerd wordt.